

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/390/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213200310
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3213200310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Romana Hargaša v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, proti odporcovi: X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Y. XXX/XX, F. nad F., o zaplatenie 1.155,59 eur s príslušenstvom, za účasti OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 422 472 68, v zastúpení JUDr. Ladislav Mikluš, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 9. apríla 2013, č. k. 5C/5/2013- 40, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví uvedeným rozsudkom uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 912,66 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 83,66 eur od 16.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 829 eur od 30.03.2012 do zaplatenia, a to všetko v splátkach po 60 eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, a to všetko pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky alebo jej časti. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi ďalej uložil zaplatiť navrhovateľovi, na účet jeho právneho zástupcu, náhradu trov konania 33,99 eur za zaplatený súdny poplatok a 96,04 eur na trovách právneho zastúpenia, to všetko v splátkach po 10 eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, a to všetko pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky alebo jej časti. Rozsudok odôvodnil zisteným skutkovým stavom, podľa ktorého dňa 17.01.2011 uzatvorili účastníci zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 317 eur na nákup spotrebného tovaru. V zmluve je ako financovaný tovar uvedená obývačka. Navrhovateľ za odporcu uhradil kúpnu cenu tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a odporca tovar prevzal. Odporca sa zaviazal splatiť úver v 10 mesačných splátkach po 38,89 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.02.2011. Termín konečnej splatnosti úveru bol v zmluve uvedený deň 15.11.2011. Ako celková čiastka k zaplateniu bola v zmluve uvedená suma 376,40 eur. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 39 % ročne. Z poskytnutého úveru odporca navrhovateľovi uhradil sumu 233,34 eur. Dňa 22.07.2011 uzatvorili účastníci zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 829 eur na nákup spotrebného tovaru. V zmluve je ako financovaný tovar uvedený nábytok rôznych druhov (stoličky, stôl, posteľ). Navrhovateľ za odporcu uhradil kúpnu cenu tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a odporca tovar prevzal. Odporca sa zaviazal

splatiť úver v 12 mesačných splátkach po 84,53 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.08.2011. Listom zo dňa 08.03.2012 navrhovateľ odporcovi oznámil, že z dôvodu riadneho nesplácania úveru vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňom 02.03.2012. Zároveň odporcu upozornil, že dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru účtuje úrok z omeškania a ďalej uviedol, že v prípade, že nebude dlžná čiastka uhradená do 14 dní od doručenia tohto oznámenia, pristúpi k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou. Oznámenie odoslal navrhovateľ 12.03.2012 a zásielka sa mu vrátila dňa 02.04.2012 ako neprevzatá v odbernej lehote. Z tohto úveru odporca nesplatil ani len časť. Odporca pracuje v spoločnosti J. spol. s r.o. v F. nad F., jeho čistý príjem bol v januári 2013 vo výške 608,36 eur, no po zrážkach na úhradu jeho záväzkov mu bolo na účet poukázaných 432,22 eur. Mesačne platí za elektriku 50 eur a podľa dokladu SIPO za bývanie 181,68 eur.

Na základe uvedených skutkových zistení okresný súd aplikoval ustanovenia § 2 písm. d), § 9 ods. 1 a 2 písm. h), j), § 11 ods. 1 písm. a) a § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré vo svojom rozhodnutí citoval.

Dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba v časti. Záväzkové vzťahy, ktoré vznikli medzi účastníkmi konania na základe uvedených zmlúv, sú vzťahmi zo spotrebiteľských zmlúv, teda občianskoprávnymi, na ktoré je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Na základe oboch zmlúv boli odporcovi poskytnuté úvery na financovanie spotrebného tovaru, a preto obe zmluvy sú zmluvami o viazanom spotrebiteľskom úvere. V takomto prípade je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere opis tovaru, na ktorý sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje. Ani jedna z uvedených zmlúv túto náležitosť neobsahovala, a preto sa oba poskytnuté úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov. V jednej zmluve je síce ako financovaný tovar uvedená obývačka a v druhej nábytok rôznych druhov (stoličky, stôl, posteľ), no takéto označenie financovaného tovaru nie je splnením uvedenia zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže je nekonkrétne a neurčité, čo nezodpovedá pojmu opis tovaru. Podľa názoru súdu pojem opis tovaru treba vykladať tak, aby bol tovar označený spôsobom, ktorý bude tak konkrétny, aby neumožňoval jeho zámenu, v opačnom prípade by zákonodarca ako náležitosť zmluvy neuviedol opis tovaru, ale napríklad druh tovaru. Okrem toho úver poskytnutý odporcovi na základe zmluvy zo dňa 17.01.2011 je bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v zmluve nie je správne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom táto je uvedená v neprospech spotrebiteľa, t. j. nižšou sumou, než ktorú mal odporca podľa zmluvy zaplatiť. Nie je splnením zákonnej požiadavky uviesť náležitosť zmluvy, pokiaľ je táto v zmluve uvedená len formálne alebo nepresne, pokiaľ nezodpovedá skutočnosti a v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. V zmluve je uvedené, že úver je splatný v 10 mesačných splátkach po 38,89 eur, čo predstavuje sumu 388,90 eur, ktorú mal odporca zaplatiť. Ako celková čiastka k zaplateniu je však uvedená nižšia čiastka, a to suma 376,40 eur. Keďže súd z uvedených dôvodov považoval oba úvery za bezúročné a bez poplatkov, nebolo možné priznať navrhovateľovi ani úrok 39% ročne, ani tento úrok započítaný do vyčíslenej sumy, ani žiadne poplatky. Navrhovateľovi patrí iba istina každého úveru po odpočítaní úhrad odporcu. Na úver vo výške 317 eur odporca uhradil 233,34 eur, a preto z tohto úveru zostáva odporcovi uhradiť ešte sumu 83,66 eur. Z úveru vo výške 829 eur odporca nič neuhradil, a preto ho súd zaviazal na úhradu celej tejto sumy. Spolu je tak odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 912,66 eur. Vo zvyšku žalovanej sumy bol návrh nedôvodný z dôvodu, že úvery sú bezúročné, bez poplatkov a z návrhu a ani z listinných dôkazov nie je zrejmé, že by žalovaná suma mala pozostávať zo zmluvnej pokuty alebo príslušenstva, ktoré by bolo možné navrhovateľovi priznať. Pokiaľ ide o úver vo výške 829 eur, tak v návrhu bol tento vyčíslený ku dňu 02.03.2012 sumou 961,33 eur, ktorá mala aj podľa oznámenia o mimoriadnej splatnosti pozostávať z istiny 829 eur a dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 132,33 eur. Z dôvodov už uvedených je však úver bezúročný a bez poplatkov a zo zmluvy o úvere vyplýva, že úver je bez poistenia. Pokiaľ ide o úver vo výške 317 eur, tak v návrhu bol ku dňu 15.11.2011 vyčíslený sumou 194,26 eur. Rovnakou sumou bol vyčíslený aj v predžalobnej upomienke a táto suma mala pozostávať z istiny 139,07 eur, dlžných úrokov a poistného vo výške 16,49 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 eur. Pokiaľ ide o vyčíslenú istinu, nemôže zodpovedať skutočnosti, keď navrhovateľ platby odporcu započítaval aj na úrok, čo nebolo možné, keďže pre nedostatky zmluvy je úver bezúročný a bez poplatkov. Taktiež nemôže požadovať vyčíslený úrok a poplatky. Z návrhu, ani z príloh nie je zrejmé, v akej výške a za aké obdobie sa má jednáť o poistné a o aké náklady spojené s uplatnením pohľadávky má ísť. Tieto položky jednoznačne z návrhu a ani z dôkazov nevyplývajú. Poistenie dohodnuté v zmluve

nebolo dojednané platne, keďže je neurčité a nezrozumiteľné, pričom iba odkazuje na rámcové zmluvy o poistení uzatvorené medzi navrhovateľom a poisťovňou, pričom tieto navrhovateľ ani nepredložil. Pokiaľ mala žalovaná suma zahŕňať aj zmluvnú pokutu, tak takéto skutkové tvrdenie z návrhu nevyplýva (konkrétna výška zmluvnej pokuty). Odporca sa nepochybne dostal s úhradou úverov do omeškania. Konečná splatnosť úveru vo výške 317 eur bola dohodnutá na deň 15.11.2011. Keďže odporca z tohto úveru nesplatil sumu 83,66 eur, je od 16.11.2011 s úhradou tejto sumy v omeškaní, a preto od tohto dňa patrí navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne, čo je o 8 percentuálnych bodov viac ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Pokiaľ ide o úver vo výške 829 eur, tak tento sa stal splatným na základe vyhlásenia navrhovateľa o mimoriadnej splatnosti pre omeškanie odporcu. Nestal sa však splatným dňa 02.03.2012, ale dňa 29.03.2012, a preto až od 30.03.2012 patrí navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne, čo je o 8 percentuálnych bodov viac ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 08.03.2012 ku dňu 02.03.2012. Takýto postup je neprípustný a jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, keď veriteľ dlžníkovi oznámi, že jeho úver sa stal splatným spätne v celom rozsahu, čím si privodzuje ekonomickú výhodu na úkor dlžníka - spotrebiteľa v tom, že tento by mal platiť úrok z omeškania z celej dlžnej sumy odo dňa, o ktorom sa až neskôr dozvie, že bol dňom splatnosti. Okrem toho nemožno požadovať úrok z omeškania odo dňa splatnosti, ale až odo dňa nasledujúceho po splatnosti. Z listu navrhovateľa je však zrejmé, že tento je zároveň výzvou na zaplatenie dlžnej sumy do 14 dní od jeho doručenia. Súd preto považoval za deň splatnosti celého úveru 14. deň od doručenia tohto listu odporcovi. Navrhovateľ doručoval list odporcovi na adresu, na ktorej sa odporca zdržuje, pričom zásielka sa navrhovateľovi vrátila z dôvodu jej neprevzatia odporcom v odbernej lehote. Navrhovateľ odoslal list dňa 12.03.2012 a táto sa tak mohla dostať do sféry dispozície odporcu už dňa 15.03.2012, ktorý súd považoval za deň jej doručenia.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Priznal navrhovateľovi, ktorého čistý úspech v konaní bol 57,96% náhradu trov konania v takomto rozsahu, ktoré špecifikoval podľa vyhl. 655/2004 Z. z. Vzhľadom na aktuálne sociálne a rodinné pomery odporcu, ktoré podrobne opísal, uložil mu zaplatiť peňažný dlh v splátkach podľa § 160 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal v zákonom určenej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu vyhovieť, alternatívne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Z obsahu jeho odvolania je zrejmý odvolací dôvod, ktorý spočíva v nesprávnom skutkovom a právnom závere okresného súdu (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.). Namietal skutkový záver okresného súdu, na základe ktorého jeho návrh čiastočne zamietol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala obligatórnu náležitosť, ktorou je opis tovaru, na ktorý sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje. Uvedený skutkový záver okresného súdu bol potom základom na právny záver o tom, že obidva úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Podľa jeho názoru, opis tovaru uvedený v zmluve je dostatočný, nakoľko stranám zmluvy je v dobe podpisu zmluvy známe, na aký tovar si odporca berie pôžičku a nie je účelom zmluvy opisovať tovar do detailov. Pokiaľ súd uvádza, že okrem toho úver poskytnutý odporcovi na základe zmluvy zo dňa 17.01.2011 je bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v zmluve nie je správne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom táto je uvedená v neprospech spotrebiteľa. V zmluve je uvedené, že úver je splatný v 10 mesačných splátkach po 38,89 eur, čo predstavuje sumu 388,90 eur, ktorú mal odporca zaplatiť, ako celková čiastka k zaplateniu je však uvedená nižšia čiastka, a to suma 376,40 eur. V danom prípade navrhovateľ uvádza, že čiastka 376,40 eur je uvedená bez poistenia ako celková suma úveru k zaplateniu. V mesačných splátkach je započítané aj poistenie úveru, čo vyplýva zo splátkových kalendárov, ktorý bol súdu zaslaný s prípisom zo dňa 05.03.2013. V prípade tohto úveru bolo poistenie 12,50 eur, čo spolu s 376,40 eur je celková suma 388,90 eur. V danom prípade žalovaný uzavrel zmluvu o poistení dobrovoľne a o výške poistenia bol informovaný. V prípade druhého úveru poistenie žalovaný neuzavrel.

Krajský súd preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov, a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Od odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu vo výrokových častiach, proti ktorým nesmerovalo odvolanie, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd zistil, že rozsudok okresného súdu vychádza zo správnych skutkových zistení, na ktoré boli aplikované správne právne predpisy. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu zodpovedá kritériám v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je úplné a správne, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý vo zvyšnej časti.

V prejednávanej veci je predmetom nárok navrhovateľa, ktorý uplatňuje proti odporcovi svoje pohľadávky z úverových zmlúv zo 17.01.2011 a zo dňa 22.07.2011.

Nebolo sporné, že právny vzťah založený uvedenými úverovými zmluvami je vzťahom zo spotrebiteľského úveru, ktoré upravuje osobitný predpis - zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Základným interpretačným pravidlom pri posudzovaní právnych vzťahov a nárokov z nich pri spotrebiteľských zmluvách je ochrana spotrebiteľa. Táto úloha vyplýva pre súd ako štátny orgán z komunitárneho práva predovšetkým z článku 6 bodu 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993.

Okresný súd správne starostlivo preskúmal úverové zmluvy, z ktorých navrhovateľ vyvodzoval uplatnené nároky a správne konštatoval, že v dôsledku absencie zákonom predpísaných náležitostí - najmä opis tovaru, na ktorý bol úver poskytnutý (§ 9 ods. 2 písm. h/ cit. zák.), nebola správne uvedená ani celková suma, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, keď táto nesprávnosť bola v neprospech spotrebiteľa (§ 9 ods. 2 písm. j/ cit. zákona), keď v skutočnosti podľa zmluvy mal odporca zaplatiť 10x38,89 eur, čo je 388,90 eur, pritom však bola ako celková cena uvedená 376,40 eur.

Pokiaľ v zmluve o úvere absentujú zákonom predpísané náležitosti v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až h) a § 10 ods. 1, zákon to sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/ cit. zákona).

Skutkové zistenia okresného súdu o absencii zákonom predpísaných náležitostí uvedených vyššie, sú aj podľa zistenia odvolacieho súdu správne, a správny je aj jeho právny záver o právnych sankciách podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona.

V dôsledku uvedených zistení, odvolanie navrhovateľa nie je opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Úspešný odporca a vedľajší intervient na jeho strane náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, ani im žiadne účelne vynaložené trovy nevznikli, preto podľa § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. im náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .